

R A S

Rasspecifika Avels Strategier

– f ö r b o r z o i –

MENTALITET

HISTORIK

Borzoien användes i huvudsak som jakthund i sitt ursprungsland Ryssland, hundarna selekterades och hanterades därefter. Eftersom det var mindre vanligt med borzoi som sällskapshund så lades inte samma vikt vid socialiseringen. När borzoi introduceras som sällskapshund märktes det att den inte var så social, inte så som vi är vana att uppleva den idag.

NULÄGE

Idag är rasen en mycket trevlig och hängiven familjehund, och den har bevarat sitt fina flockbeteende när den lever i kennelmiljö. Borzoien upplevs som intelligent, klok och självständig. Sin arrogans, över i deras ögon sett, "löjligen" situationer finns kvar och uppskattas som ett typiskt drag för rasen. Vi har i stort sett en mentalt stark ras. Rasens jaktlust finns kvar, men upplevs inte som besvärlig, av de flesta borzoiägarna.

STRATEGI

En "mental/aktivitetsenkät" har tagits fram och publicerats i vårnumret av Borzoi-Ringens Tidskrift 2010 samt på klubbens hemsida. Denna enkät kan besvaras av alla borzoiägare, vare sig de är medlemmar eller ej. Uppfödare uppmanas att be sina valpköpare att besvara denna. Avelsrådet kommer att ta emot enkätsvar under hela året 2010. Enkätens syfte är att inventera hur ägarna upplever sina borzoier och vilka aktiviteter man bedriver med sina hundar, så som lydnad, coursing etc. Klubben skall även bereda tillfällen, med start 2010, för medlemmar att kunna MH testa sina hundar.

Utifrån Mental/Aktivitetsenkäten och MH tester kommer det att göras en utvärdering av rasens mentala hälsa samt "aktivitets nivå", för att sedan kunna avgöra om det krävs någon åtgärd eller ny strategi

MÅLSÄTTNING

Vi fortsätter att avla fram trevliga familjehundar med bibehållen jaktlust. Borzoien är en mentalt stark ras som dessutom är intelligent. Förekommer mentala avvikelser måste dessa stävjas med hög prioritet. Vi arbetar för en ras som ska fungera väl socialt i det moderna samhället – och de krav som ställs i detta. Det är viktigt att uppfödare är noga med att informera om rasen till blivande borzoiägare.

FUNKTION

HISTORIK

Användes som hetsjakthund främst på varg, räv, hare och ibland även på hjort av den ryska adeln. Rasens blomstringstid var under slutet av 1800-talet och framåt, innan den ryska revolutionen bröt ut. Under perioden 1887-1913 fälldes det 10 080 vilt på Perchinojakterna. Jaktsättet var att driva ut bytet, med mindre hundar av typen hounds, till öppen terräng. Efter jakthornets givna signal släpptes sedan en *svora* eller flera svoror efter bytet.

En *svora* bestod av tre borzoier med samma färg. Dessa skulle jaga ikapp bytet – och genom samarbete fånga detta – och hålla bytet kvar tills jägaren anlände. Uppgifter talar om att det fanns enstaka borzoier som på egen hand klarade av att fånga och döda en varg. Ibland fångades även vargar levande, dessa togs hem och användes för att jaktträna unghundarna med.

NULÄGE

Borzoien av idag (i Sverige) är i huvudsak sällskapshund. Vanligaste aktiviteterna är utställning och lurecoursing. Intresset för lurecoursing har i Sverige ökat kraftigt under senare år, i USA har den sporten dock varit populär i rasen under ett par decennier. Många tävlar nu också flitigt utomlands med sina hundar och vi har även uppfödare som är LC-domare. Borzoï-Ringen har sedan 2007 ordnat med ett KM årligen samt så som för utställning, en årlig "Tio I Topp"-lista.

En del borzoïägare i Sverige engagerar sig och sina borzoier i lydnad och spårträning. Några har även ägnat sig åt agility, bevakningshundsträning, eller använt sina hundar i praktisk jakt, ripjakt etc., men dock inte som hetsjakthund.

Borzoien har visat prov på att vara en "allroundhund" som inomhus är lugn och behaglig, för att utomhus vara alert och full av livsglädje.

STRATEGI

Som en del av Mental/Aktivitetssenkäten ingår frågor angående funktion. Enkäten skall publiceras i vårnumret av Borzoï-Ringens Tidskrift 2010 samt på klubbens hemsida. Denna enkät kan besvaras av alla borzoï-ägare, vare sig de är medlemmar eller ej. Uppfödare uppmanas att be sina valpköpare att besvara denna. Avelsrådet kommer att ta emot enkätsvar under hela året 2010. Enkätens syfte är att inventera hur ägarna upplever sina borzoier och vilka aktiviteter man bedriver med sina hundar, så som lydnad, coursing etc.

Klubben kommer att ha fortsatt inventering av rasen med jämna intervall, se "Mentalitet".

MÅLSÄTTNING

Vi måste sträva efter att bibehålla den funktionella biten, att borzoïen ska förbli en aktiv, sund, rörlig och elegant ras. Vi måste också arbeta för att rasklubben fortsätter att ordna och med KM och/eller andra LC-aktiviteter samt arbeta för att utöka sitt utbud av aktiviteter med rasen, så som t.ex. "straight race" etc.

EXTERIÖR

HISTORIA

Variationen av renodlade typer var större förr än nu. Det fanns i huvudsak nio olika kända selekterade typer/familjer i rasens ursprungsland. Rasens förändringar fram till idag har troligtvis skett på grund av bättre geografiska förflyttningsmöjligheter – och i och med detta – har man kunnat ha större utbyte i avelsprogrammen. Det ska också beaktas att borzoïen skänktes som sällskapshundar till kungahusen runt om i världen där borzoïen övergick till att mer vara en högt ärad familjehund än jakthund. Därefter tillkom det även att en borzoï kunde bli gemene mans egendom, något som inte varit tänkbart under den ryska adelns storhetstid. Eftersom rasen är mycket vacker har den sedermera, runt om i världen, blivit en mycket uppskattad utställningshund.

I ursprungslandet och även andra länder där hetsjakt fortfarande är tillåtet jagar man än idag med rasen, och i länder som Sverige där hetsjakt inte är tillåtet, hålls jaktlusten vid med lurencoursing.

Vad som är den mest iögonfallande exteriöra skillnaden mellan gårdagens och dagens borzoï, är att när rasen selekterades enbart för jakt, hängde kroppen lätt framåtlutad – så som en galoppör – lätt överbyggd. Med dagens öga sett, kanske inte så linjeskönt, men det var funktionellt vid de snabba jakterna på öppna slätter.

Dagens borzoï bär sin kropp mer bakåtlutande, med många gånger ett lägre kors än mankens nivå. Därtill har den ett mer välvinklat bakställ, med ett något längre sken- och vadben. Gamla tiders borzoïer såg ut att ha längre och mer musklade lårben än dagens hundar.

De karakteristiska, muskulösa balkryggarna har minskat, liksom de breda väl utfyllda korsen, som har blivit både kortare och smalare, vilket kanske kan bero på att dagens borzoï inte behöver den stora muskelmassa som den förr i tiden var beroende av.

Rasen har i och med sin successiva förändring blivit flatare och har ofta en mer upprest och rak front som inte alltid harmonierar med generösare bakbensvinkling. Rasens anrika rasdetaljer, som står beskrivna i dagens rasstandard, ska slås vakt om, eftersom det är de som utgör stommen för borzoï. Standarden har idag en historisk bakgrund som är byggd på funktion.

Trots förändringar i rasen, måste sägas att den har förvaltats väl. Dagens uppfödare strävar efter att bevara rasen exteriört och funktionellt till det den var ämnad för – men med ett mildare temperament för att bättre passa in i dagens samhälle.

NULÄGE

Svenska borzoïer håller internationellt sett, generellt en mycket hög kvalitet och uppskattas världen över. Uppfödarna försöker att göra sitt bästa för att deras hundar ska leva upp till rasstandardens och har den som en

självklar mall i sitt avelsarbete. Man är mestadels medveten om de fel och brister ens hundar/linjer har – och man arbetar för att minska/eliminera dessa, samtidigt som man försöker bevara fördelarna som finns i nuläget.

STRATEGI

Uppfödarna lägger upp långsiktiga mål för att komma tillrätta med avelsmaterialets eventuella brister utan att det sker på bekostnad av dess fördelar.

På Borzoi-Ringens utställningar 2010 kommer klubben ha enbart svenska uppfödare som domare med undantag för Stora Specialen, som är officiell, där en erfaren svensk domare är inbjuden. För att dessa sedan tillsammans i slutet av året skall summera sina uppfattningar om det exteriöra läget inom rasen, och redovisa detta i klubbens rastidning. Detta kan då göras med jämna intervaller, vart femte år, för att hålla rasens exteriöra utveckling under kontroll. På förslag är att ha två domare i arbete på samma utställning arbetandes var för sig, för att på så vis kunna samla in maximalt med material under ett år.

Uppfödarna ska försöka att bli bättre på att samarbeta kennlar emellan, vilket gagnar rasen och uppfödarna – och i slutändan även alla borzoiägare.

Det är också viktigt att rasen inte delas upp i två varianter, utställning- kontra coursingpopulationer.

MÅLSÄTTNING

Det är viktigt att man bibehåller och upprätthåller en ärlig öppenhet i sitt avelsarbete. Tävlan på utställnings- och coursingarenor är ett sätt att mäta sitt avelsresultat och jämföra det med andras.

SÄRSKILDA RASSPECIFIKA DOMARANVISNINGAR

HISTORIA

Särskilda Rasspecifika Domaranvisningar (SRD), aktuell version 2009, fastställda av CS 2008-11-12. Enligt SKK har de särskilda domaranvisningar som redovisas här tillkommit genom en inventering i ett omfattande samarbete mellan utställningsdomare, ras- och specialklubbar och veterinärmedicinskt sakkunniga.

Enligt SKK framkom att i rasen förekommer:

- bettproblem pga. underutvecklad underkäke som inte ger tillräcklig plats för tänderna. Särskild uppmärksamhet ska därför fästas vid bett och käkparti.

Rasstandardtexten lyder: *”felaktig placering i underkäken av en eller båda hörntänderna så att tandköttet i överkäken eller gommen kan skadas när käkarna är slutna är diskvalificerande.”*

Borzoi-Ringen skickade ut en förfrågan till uppfödarna i klubben där man frågade om uppfödaren ansåg sig ha problem med detta. Entydigt svar var att uppfödarna generellt sett inte ansåg sig ha problem med detta.

SRD reviderades 2011 och numera lyder texten:

I rasen förekommer problem med

- *Felplacerade hörntänder som biter upp i gommen*

Standardtexten ger tydlig instruktion. "Felaktig placering i underkäken av en eller båda hörntänderna så att tandköttet i överkäken eller gommen kan skadas när käkarna är slutna är diskvalificerande". Vid bedömning skall därför särskild uppmärksamhet fästas vid bett och underkåkens utveckling.

NULÄGE

Borzoi har långa käkar med gott om plats för tänder, t.o.m. såpass stor plats att det är stora mellanrum mellan varje premolar. Det förekommer dock att rasen kan ha en för smal käke som kan orsaka att canine-tänderna hamnar upp i gommen. Detta är inte något uppfödarna strävar efter utan utesluter dessa individer ifrån avel och i det flesta fall, även utställning. En för smal underkäke är inte kopplat till ett extremt långt smalt huvud, utan kan förekomma med vilken huvudtyp som helst.

Man bör som uppfödare och domare vara medveten om att det är mer än 15 olika gener som styr utvecklingen av underkäken (mammalian mandible), lika många gener styr utvecklingen av överkäken (maxillary complex). Dessa genuppsättningar är dock oberoende av varandra, så teoretiskt sätt så kan man ärva överkäken av pappa och underkäken av mamma. I rasen förekommer många olika huvudtyper, vilket visar på en stor genetisk variation.

Det vanligaste dilemmat idag för uppfödare (och även domare) är att det ibland förekommer att de undre hörntänderna ligger mer eller mindre an tandköttet på den övre käken. Detta beror på att den undre käken är något smal i förhållande till den övre käken men påverkas också av hur långa hörntänderna är. Korta hörntänder hålls inte på plats av det övre käkbenet så som de långa hörntänderna gör; utan de tenderar att krypa in i tandköttet med stigande ålder på hunden.

Den svenska borzoiuppfödaren är uppmärksam på hörntändernas placering när denna planerar sina kullar och har varit så åtminstone de senaste 30 åren, vilket man kan finna att läsa i klubbens gamla tidskrifter.

Många domare har varit observanta på hörntänderns placering vid bedömning även innan SRD tillkom. Efter SRD fastställdes så har många domare fortsatt döma förnuftigt och inte "kastat ut baby'n med badvattnet". Ett fåtal domare har tyvärr dålig förmåga att bedöma rasens bett och har avfärdat hundar som att de skulle ha undermåliga bett, trots att betten har varit bra. Variationen i bedömning av den enskilda hundens bett har ibland varit stor- från "0"-pris till BIR.

MÅLSÄTTNING

Klubbens målsättning är att uppfödarna fortsätter vara uppmärksamma på käkar när de avlar på sina hundar. Man bör alltid förbättra avkommorna till de individer som är svaga på denna punkt. Det är också viktigt att man inte utesluter utmärkta exemplar av rasen pga. en mindre bra detalj på hunden.

Det är viktigt att domarna inte börjar felbedöma rasen och att en hunds kvalitet inte enbart handlar om underkåkens bredd. Man bör bedöma hunden i sin helhet där hörntändernas placering är en detalj bland alla andra.

STRATEGI

Avelsrådet har under 2010 arbetat fram ett kompendie där man beskriver acceptabla bett och icke acceptabla bett. Detta kompendie är tänkt som en guide för uppfödare och domare i deras arbete. Detta kompendium, "Hörntänder och bett hos hundrasen borzoi" fastställdes som en bilaga till RAS på årsmötet 2011.

POPULATION/AVELSSTRUKTUR

HISTORIK

Borzoïens historia i Ryssland sträcker sig långt tillbaka i tiden. Ursprunget tros vara östliga vinthundar av salukityp som korsats med inhemska spetsar och stövare. (På så sätt fick man fram en tåligare och skarpare hund som skulle klara av att jaga, även ett så sofistikerat villebråd, som en fullvuxen varg). Det finns beskrivningar, redan från 1200-talet, på jakt med borzoï.

Under 1700-talet och fram till mitten av 1800-talet var jakt med borzoï den stora nationalsporten och adeln kunde hålla enorma kennlar med hundratals hundar.

De ofantliga avstånden och avsaknaden av dagens kommunikationer gjorde att det fanns en uppsjö av "ryska vinthundar". Hundar som sinsemellan var helt obesläktade och dessutom av de mest skilda modeller, där den enda gemensamma nämnaren var att de samtliga kallades för borzoï, det vill säga, vinthund. En del av dessa typer sammanfördes i den förrevolutionära ryska kennel som haft störst inflytande på den västerländska borzoïaveln – Perchino.

Under senare delen av 1800-talet hade man dessutom korsat in andra vinthundsraser bland annat greyhound och den "sydliga vinthunden". Det var alltså ett mycket heterogent material som sedan kom att importeras till västvärlden. (Även på senare tid kan man förmoda att det förekommit rasinkorsning i borzoïen. I Sovjetryssland återskapades den moderna ryska borzoï ur en mycket liten spillra av borzoï som lyckades överleva revolutionen och de två världskrigen. En enda borzoïtik kom att bli stamtik i den Sovjetstatliga uppfödningen av borzoï i de två kennlarna Engels och Saratov, där man korsade in hundar av de mest skilda ursprung, även om man också använde tillskott från västvärlden.)

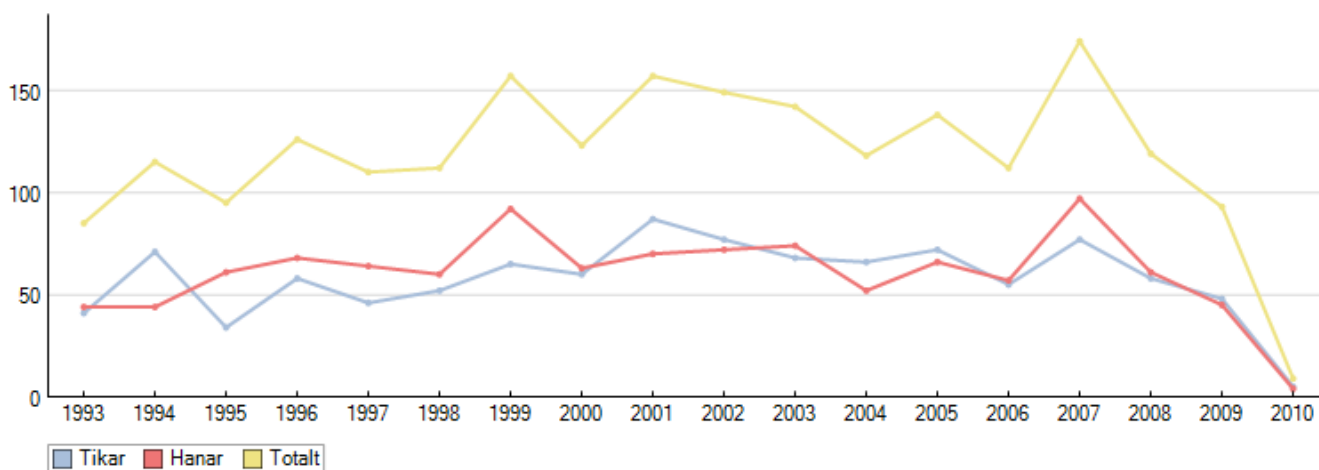
I Sverige förekom endast sporadisk verksamhet fram till slutet av 1940-talet. Antalet födda borzoïer var mycket litet och sällan föddes det mer än en kull per år. Först under senare delen av 1940-talet uppträder den första svenska uppfödaren, som har en kontinuerlig uppfödning.

Efter andra världskriget hade all borzoïavel avstannat i övriga Norden. Det är endast i Sverige som det fanns en skandinavisk borzoïlinje kvar. Även i övriga Europa, fränsett England var det endast ett fåtal kvar av de kennlar som var verksamma under 1920-30-talet. Under lång tid var det nästan enbart från England som man importerade nytt blod till Sverige.

NULÄGE

Borzoï är en internationell ras med stort utbyte mellan olika länder. Det registreras omkring 150 borzoïer per år i Sverige. De senaste två åren visar dock på en ganska kraftig minskning i antalet registrerade valpar och detta kan vara en reaktion på det ekonomiska läget i Sverige och omvärlden. Avgifter och kostnader kring hunduppfödandet ökar konstant och Borzoï är inte en lättsåld hund så som de mer populära sällskapsraserna.

Antal registrerade valpar per år

Importer är nödvändiga för att bibehålla en bred avelsbas. Mellan år 1993-2002 importerades 55 hundar och då är inte norskregistrerade hundar medräknade. Till antalet 64 hundar importerades mellan 2003-2009, vilket visar på en ökning, som i sig är teoretiskt sett positiv. Alla importerade hundar används dock ej i avel.

Tikar/hanar- flest antal (mars 2010) registrerade barnbarn

Hundnamn	OBS!	Föd.år	Sv.födda avk.	* Övr. avk	Sv. barnbarn
Leicro's Russian Ztorm Eagle		1992	46	1	158
Sholwood Shot Silk		1993	22	0	104
Timirinja's Birkovitch		1991	28	6	76
Yablonaja Valentina		1991	17	0	70
Borzowski's Magic Queen At Zaprof		2001	9	0	67
Leicro's Russian Zoja		1992	21	0	66
Tichvin's Balabina		1999	13	0	65
Borscana Rocket Queen		1993	19	0	59
Wassilow v Triumphus Dyonisos		1993	13	0	58
Yermoloff's Chodlik		1993	39	0	57
Ardagan's Yondalar		1995	34	0	57

Antal borzoier som har gått i avel sedan 1990 (t.o.m. mars 2010) är totalt 273 olika individer. Av dessa är 125 hanhundar och 148 tikar.

Tikar/hanar- flest antal (mars 2010) registrerade avkommor

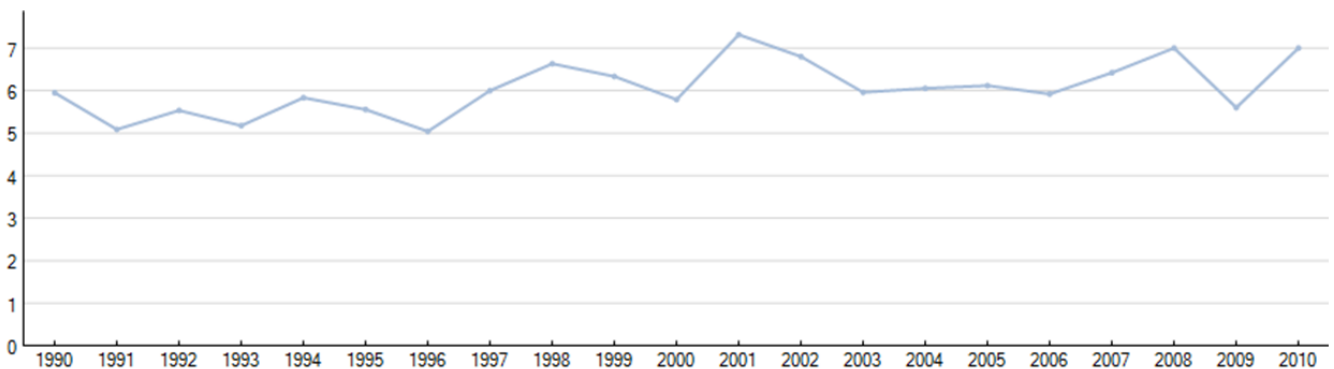
Hundnamn	OBS!	Föd.år	Sv.födda avk.	* Övr. avk	Sv. barnbarn
Leicro's Russian Ztorm Eagle		1992	46	1	158
Leicro's Russian Zwartkopf		1999	41	0	3
Yermoloff's Chodlik		1993	39	0	57
Ardagan's Yondalar		1995	34	0	57
Pierre-Maitre De Tchesskaia		1999	32	1	34
JA Y Jp Rakhan At Borscana		1999	30	0	45
Timirinja's Birkovitch		1991	28	6	76
Alusjta		1996	27	0	52
Tarasov's Designed By Nature		2001	27	0	28
Moryjak Wild Is The Wind		2003	27	0	0

Av de 192 kullar födda mellan 1993-2002 är 85 efter minst en icke svenskfödd hund, vilket innebär 44 procent av alla kullar.

Mellan 2003-2009 föddes det 137 kullar och av dessa är det 48 kullar med minst en importerad förälder vilket är 35 procent. Att frekvensen med att använda importerade djur i avel har minskat kan bero på att behovet inte har varit lika stort pga. tidigare avelsplanering/arbete.

Nästan alla uppfödare importerar eller använder importerad hanhund, då avelsmaterialet är för litet för att använda endast inhemska hundar.

Kullstorlek, genomsnitt

Vi hade som mål (sattes upp 2005) att under de första 5 åren minska inavelskoefficienten i rasen från 3,4 procent till 2,5 procent, vilket vi också gjorde (*se tabell under rubrik Målsättning*) men för att sedan i 2009 öka och hamna utanför vår målsättning. Det är för tidigt att avgöra om detta är en tillfällig trend eller inte, så det får kvarstå som ett mål.

STRATEGI

SKK Avelsdata bör användas för att kolla upp inavelskoefficienten i kullen och rasen för planerade kullar.

Inavelsgraden i kullen bör inte bli högre än 6,25 procent, enligt SKKs rekommendation. Det är vid import av hund eller sperma viktigt att beakta importens härstamning i förhållande till avelsmaterialet i Sverige och övriga länder – detta för att bibehålla en så bred avelsbas som möjligt.

MÅLSÄTTNING

Det är viktigt att så många individer som möjligt används i aveln, matadoravel bör undvikas. Att fortsätta arbeta för att hålla inavelskoefficienten till 2,5 procent.

Borzoiringens Ras Specifika Avelsstrategier

Fastställt 2005

Reviderad 2010

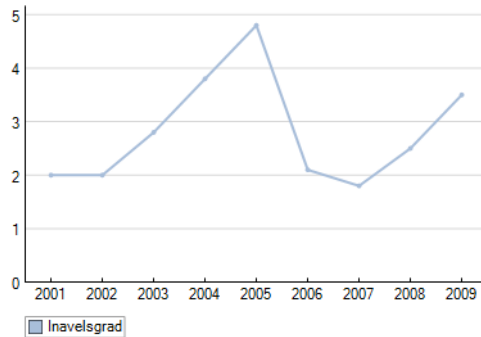
Reviderad 2011

Bilagor:

Hörntänder och bett hos rasen borzoi (2011)

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Inavelsgrad	2 %	2 %	2,8 %	3,8 %	4,8 %	2,1 %	1,8 %	2,5 %	3,5 %

Rasens genomsnittliga inavelsgrad. Beräknad över 5 generationer.

HÄLSA

HISTORIK

Historiskt sett är borzoien en sund ras utan några specifika rasbundna sjukdomar, vilket tidigare statistik från Agria visar. Uppfödare inom rasen har ställt upp och testat sina hundar när misstanke om förekomst av ärftliga sjukdomar funnits i rasen. Till exempel när PRA upptäcktes i USA på slutet av 1970-talet ögonlystes många hundar men ingen PRA kunde konstateras. Även när ett fåtal fall av wobblers dök upp röntgades så gott som alla hundar som skulle gå i avel. Det bildades en kommitté och veterinärexpertis kopplades in. Endast ett fåtal misstänkta fall uppdagades, och det förelåg ingen anledning att fortsätta röntga hundar. År 1997-1998 misstänktes blödarsjuka på en hund vid obduktion, flera hundar ur olika linjer testades, men ingen blödarsjuka kunde påvisas hos de testade hundarna.

NULÄGE

Det har skickats ut fyra omgångar av hälsoenkäter under åren 1996-2009, och det har också hämtats in statistik från Agria. Vad man kan se utifrån detta material är att borzoien är en frisk ras utan stora sjukdomsproblem. Vissa sjukdomar/diagnoser uppvisar en högre frekvens hos borzoi än hos andra raser, dock ej i sådan omfattning att det finns anledning att agera med hälsoprogram eller avelsrestriktioner. Statistik från Agria samt enkäter bifogas.

STRATEGI

Fortsatt kontroll av hälsoläget i rasen genom att skicka ut hälsoenkäter varje år på åtta år gamla hundar till deras uppfödare. Detta för att få med även de sjukdomar som debuterar på medelålders hundar.

MÅLSÄTTNING

Att bevara den goda hälsan i rasen.

HÄLSOENKÄTER

RESULTAT FRÅN KULLENKÄTERNA

Avelsrådet skickade ut kullenkäter under 2002 och de omfattade kullar födda 1999 XX och XX. Totalt fick man in svar om 47 kullar, vilken var 100% svarsgrad.

Utav dessa 47 kullar var det 41 som var resultat av naturlig parning, dvs. 87%. Vid 3 tillfällen (6%) så inseminerades tiken då hanen fanns utomlands.

42 kullar föddes utan komplikationer, vilket innebär 89%. Kejsarsnitt nyttjades vid 3 kullar (6%). Utöver dessa var 2 tikar värksvaga men snittades inte, vilket i praktiken betyder att 94% av kullarna föddes utan kejsarsnitt.

I dessa kullar så föddes totalt 294 valpar (6,3 valpar per kull) varav 259 (5,5 valpar per kull) registrerades (88%). Utav dessa födda valpar så var 21 döda (vid födsel eller inom ett dygn) vilket motsvarar 7%. Utöver dessa så avlivades 16 valpar (5%) pga. defekter, svag livskraft eller för att reducera storlek på kull.

Av dessa 259 hundar så har 3 (1%) drabbats av hjärtfel (ärfdig sort/förvärvad). Vid röntgen har 2 (0,7 %) funnits ha förändringar i rygg/nacke. Vidare så har 1 (0,4%) drabbats av magomvridning och ytterligare 1 hund har konstaterad hypotyreoidism. Tonsillit har drabbat 11 (4%) utav dessa hundar av varierad grad

Totalt är det 34 av dessa hundar som är avlivade/döda, dvs. 13% av hundarna. Av dessa har 11 (4%) har dött/avlivats pga. olyckshändelse, 4 (1,5%) pga. dålig mentalitet, 11 (4%) pga. sjukdom och 8 (3%) av övriga orsaker .

Kullenkät hundar födda 1997. Svar inkom för endast 6 kullar. Av det material som finns kan man inte utläsa några uppenbara hälsoproblem. Det förekom inte heller några nya diagnoser eller anomalier i materialet.

Avelsrådet valde 2009 att förutom den på 8 åriga hundar (födda 2000) även ta med hundar födda 2004 och 2007 för att kunna få en bättre bild av hälsoläget.

Antal	Diagnos	Antal	Diagnos	Antal	Diagnos	Antal	Diagnos
Avlivade/Dödfödda		Rörelseapparat/skelett		inre organ		Hjärna	
8	överskott	11	frakturer	3	magomvridning	3	epilepsi
13	dödfödda	2	tumörer	4	Sköldkörtelproblem	1	vattenskalle
4	defekta	1	kroksvans	1	tonsillit		
3	"Fading puppies"			2	juvertumör		
				1	ändtarmsbräck		
Hjärta/lungor		Ögon/öron		Fortplantningsorgan		Allvarliga bettfel	
5	cirkulationskollaps	4	otit	1	steril	1	överbett
1	blåsljud	1	microphthalmi	1	cystor	1	canintand i gom
1	tumör			1	parningsovillighet	2	underbett
				2	pyometra		
				1	kejsarsnitt		
				3	kryptochid/anorchid		

Svarsfrekvensen var 79% , dvs. 274 hundar av de 347 födda dessa år . Av dessa 274 hundar så har 2 % drabbats av cirkulationskollaps. Vidare så har 1 % drabbats av magomvridning och ytterligare 1,5 % har sköldkörtelproblem. Epilepsi har upptäckts hos 1 % av hundarna.

Totalt är det 20 av dessa som är avlivade/döda, dvs. 7 % av hundarna. Den vanligaste dödsorsaken är olyckor 20% av alla dödsfall.

Konklusionen man kan dra av de senaste enkäterna i jämförelse med tidigare år är att hälsoläget fortfarande är gott i rasen. En notering man kan göra är att tre individer ur tre olika kullar fått diagnosen epilepsi, men man kan annars inte se någon markant ökning av antalet individer sjuka i en specifik åkomma.

Borzoj-Ringens Ras Specifika Avelsstrategier

Fastställt 2005

Reviderad 2010

Reviderad 2011

Bilagor:

Hörtänder och bett hos rasen borzoi (2011)

FÖRANKRING

Borzoi-Ringens avelsråd utarbetade ett förslag till reviderat RAS- kompendium som godkändes av sittande styrelse. I samband med årsmötet den 7 mars 2010 hölls en RAS-konferens där avelsrådet presenterade förslaget för medlemmarna. Medlemmarna gavs också möjlighet att ställa frågor och ge synpunkter på innehållet. Diskussionerna ledde till att några mindre ändringar gjordes i kompendiet. På årsmötet antogs sedan den reviderade versionen av RAS för borzoi.

De revideringar som utförts 2010 och 2011 har även de förankrats hos medlemmarna i samband med årsmötena.